

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-147/17-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Ane Berlengi Fellner, članova vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 21. rujna 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/17-01/243, URBROJ: 401-01/04-17-3 od 9. lipnja 2017. godine

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Vukovaru, broj: PPI-DO-3/2017 od 20. ožujka 2017. godine, kojim je odbijen zahtjev za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj 25/13., 85/15. – dalje: ZPPI).

Tužitelj je protiv citiranog rješenja tuženika podnio tužbu radi bitne povrede upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je počinjena bitna povreda upravnog postupka jer je tuženik kao drugostupanjsko tijelo povodom žalbe utvrđivao činjenično stanje temeljem članka 115. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09, dalje ZUP), a o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje upravne stvari nije omogućio tužitelju se očitovati pa je time drugostupanjsko tijelo postupajući po žalbi povrijedilo članak 30., 51. i 52. ZUP-a u postupku pred drugostupanjskim tijelom. Smatra da je paušalno obrazloženje tuženika da se do traženih informacija ne bi moglo doći na jednostavan i ekonomičan način, jer je ostalih državnih odvjetništava dobio pravovremene i potpune informacije koje je i u ovom slučaju tražio, slijedom čega proizlazi da takva informacija postoji. Mišljenja je da rješenje tuženika nije obrazloženo pa da je time povrijeđen članak 98. stavak 5. ZUP-a te pogrešno primijenjeno materijalno pravo osobito u odnosu na članak 23. stavak 5. točka 4. ZPPI-a te predlaže da se, nakon održanog ročišta, donese

presuda kojom se poništava rješenje tuženika i rješenje tijela prvog stupnja.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je osporenim rješenjem detaljno obrazloženo koje su informacije državna odvjetništva obvezna voditi sukladno važećim propisima (Zakon o državnom odvjetništvu i Poslovnik Državnog odvjetništva) uz detaljno navođenje propisa na temelju kojih je riješena ova upravna stvar te da tužitelj neosnovano tvrdi da je osporeno rješenje tuženika paušalno odnosno da bi bila povrijeđena odredba članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku. U postupku povodom žalbe je utvrđeno da državna odvjetništva ne vode informacije na način kako to tužitelj traži pa je osnovano ocijenjeno da se ne radi o informaciji kakvu ima u vidu odredba članka 5. stavak 1. točka 3. ZPPI-a. Okolnost da su pojedina državna odvjetništva tužitelju izrađivala tražene informacije iako to nisu bila dužna ne dovodi do zaključka da je u konkretnom slučaju i ovo prvostupanjsko tijelo dužno postupiti na taj način. Predlaže tužbu i tužbeni zahtjev odbiti.

Nakon što je sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.- dalje: ZUS) tužitelju dostavljen odgovor na tužbu koju je dostavio tuženik, tužitelj se očitovao na navode odgovora na tužbu, obrazlažući obvezu državnih odvjetništava iz članka 246. stavka 1. i 2. PDO te predložio ovaj spis spojiti s ovosudnim spisom UsII-162/17.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prijedlogu za spajanje spisa nije moguće udovoljiti jer je svaki upravni spor vezan uz pojedinačni predmet spora iz članka 3. ZUS-a.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točka 3. ZPPI-a informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra neovisno o načinu na koji je prikazan (napisan, nacrtan, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj od tijela javne vlasti, Državnog odvjetništva u Vukovaru, zatražio da mu se dostave informacije koliko je to tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podноситelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama, koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti. Nadalje zatraženo je da se dostave informacije o tome koliko je tijelo javne vlasti donijelo odluka povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu koje je zaprimljeno u određenom kvartalu u roku do 6 mjeseci, u roku 6 do 12 mjeseci, u roku preko 12 mjeseci ili uopće do 31. siječnja 2017. godine, nije donijelo odluke te u koliko slučajeva je viši državni odvjetnik donio odluku kojom nalaže donošenje odluke u određenom roku.

I po ocjeni ovoga Suda pravilno je zaključio tuženik kao i prvostupanjsko javnopravno tijelo da se radi o zahtjevu za izradom analize postupanja i donošenja odluka državnog odvjetništva u određenom razdoblju koji se sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona ne može smatrati informacijom. Naime, za predmetnu upravnu stvar je bilo odlučno utvrditi da li zatražena informacija kao takva postoji, jer tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili nekom drugom kriteriju te nije dužno poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije koju već ne posjeduje, već je dužno omogućiti pristup već gotovoj i postojećoj informaciji.

Slijedom navedenog pravilno je odbijen zahtjev tužitelja sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI-a prema kojoj će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ovog Zakona, o čemu se u konkretnom slučaju radi.

Nadalje, neosnovana je tvrdnja tužitelja da bi tuženik učinio povrede pravila općeg postupovnog zakona, ZUP-a. Ovo iz razloga jer je tuženik ocjenjivao zakonitost rješenja tijela prvog stupnja, te nakon razmatranja zahtjeva tužitelja i provedenog prvostupanjskog postupka, citirajući mjerodavne propise, pravilno ocijenio da je postupak proveden sukladno propisima citiranim u obrazloženju osporenog rješenja te dao valjane razloge za svoju odluku, koje prihvaća i ovaj Sud, prema kojima ono što tužitelj traži nije informacija kakvu ima u vidu naprijed navedena odredba članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a, jer tužitelj u suštini traži od državnog odvjetništva obradu određenih podataka, a ne informaciju koja kao takva postoji.

Slijedom navedenog nije došlo do povrede odredaba Zakona o općem upravnom postupku na koje se tužitelj poziva.

Okolnost da su, sukladno svojem Poslovniku, državna odvjetništva dužna do isteka treće kalendarske godine, računajući od dana upisa, na početku kalendarske godine u upisnik tekuće godine prenijeti neriješene predmete iz prethodne godine, ne utječe na zaključak da odgovor na tužiteljevo traženje zahtjeva obradu postojećih podataka, dakle izradu nove informacije.

Konačno, tvrdnja tužitelja da su mu neka državna odvjetništva izrađivala tražene informacije nije od utjecaja na rješavanje ove upravne stvari budući da se ne radi o informacijama kakve ima u vidu ZPPI, kako je to već naprijed navedeno iz čega proizlazi da ista nisu bila dužna tužitelju izrađivati iste. Također suprotno navodima tužitelja osporeno rješenje obrazloženo je sukladno odredbi članka 98. stavka 5. ZUP-a i navedeni su potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika.

Kako je u konkretnom slučaju sporna samo primjena prava to je sud riješio spor bez rasprave.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 21. rujna 2017.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.